

INTERVIJU SA ATDHE MULA

Priština | 8. februara, 2018 godine

Trajanje: 4 minuta

Prisutni:

1. Atdhe Mulla (Intervjuisan)
2. Aurelja Kadriu (Vodila intervju)
3. Donjeta Beriša (Kamera)

Simboli komentara u transkript *transkripti neverbalne komunikacije:

() – emocionalna komunikacija

{ } – intervjuiranje objašnjava gestom

Ostali simboli i transkripti:

[] – dodatak tekstu da se bolje razume

Fusnote su reaktorske dodaci koje daju više informacija za mesta, imena ili o izrazima.

Atdhe Mula: Atdhe Mula, fotograf.

Aurelja Kadriu: A da li biste mogli da mi kažete da li se sećate leta 2007. godine?

Atdhe Mula: Leta 2007. godine, sećam se, bio sam u Pragu, u Češkoj, tamo sam studirao. Svako leto i svaku zimu sam dolazio... došao sam i tog leta, kao svakog leta, da malo izlazim i ono... nije bilo ništa, ono mislim, nije bilo nekog znaka koji bi nam ukazao kad će bude, šta će da bude. Bilo je to još uvek *higher politics* [na visokim političkim nivoima], UN, i svi smo čekali da vidimo prvo šta se tamo događa.

Aurelja Kadriu: OK...

Atdhe Mula: Čini mi se da su se do decembra 2007., stvari malo raščistile: kad, gde, tek tada si mogao da projektuješ kada i šta će da se desi. Tako da, 2007, sećam se da sam došao kao i uvek iz Praga i prošao sam... yeah... kao i uvek... *everything as usual* [sve je bilo kao i obično].

Aurelja Kadriu: A da li se sećate kada ste prvi put čuli ili shvatili da će biti proglašena nezavisnost na Kosovu?

Atdhe Mula: Mm...to je bilo negde u decembru. U decembru sam se još jednom vratio iz Češke znam da sam bio vezan diplomatskim radom, i znao sam da se nešto kuva. I tako, došao sam 10. decembra ovde, bila je sednica *UN Assembly* [Skupština Ujedinjenih nacija], imali su taj sastanak, i došli su u *deadlock* [ćorsokak], ništa nije dogovoreno. I ljudi su samo izašli u grad i protestirali ispred vlade, ko bajagi: “Šta se događa?” I posle tog događaja, kada sam se vratio, rekli su mi drugari: “Budi spreman, jer oko februara ima da se nešto dogodi.” I zapravo, to je bilo vezano i za neki intervju pokojnog Bajrama Redžepija, tadašnjeg premijera, kada je on *leaked* [pustio] informaciju, u intervjuu, tako da je manje-više datum bio poznat, ali u stvari niko nije znao tačan datum.

Aurelja Kadriu: Da li možete da nam kažete, gde ste bili za dan nezavisnosti ? Šta ste radili?

Atdhe Mula: Na dan nezavisnosti, ja sam se probudio u 9:30, noć ranije sam legao da spavam u 7:30 minuta {smeje se}. Pošto se nije znao tačno dan kada će se to dogoditi, mi smo takođe izašli uveče, ljudi su izašli kolima, sa zastavama, još nismo znali kosovsku zastavu, *of course* [naravno] tu je bila nacionalna zastava, ... i mi smo slikali, tu i tamo smo znali da će sutra biti nešto, kuva se... i završili smo po kafanama, barovima, sa ljudima iz međunarodne zajednice, sa ministrima, i nije se znalo ko je ko.

Probudio sam se ujutro toga dana i otišli smo da fotografišemo, morao sam da završim diplomsku tezu {smeje se}.

Aurelja Kadriu: A šta možete da kažete o tom danu, pošto ste bili napolju, u javnom prostoru, i videli šta se događalo?

Atdhe Mula: Oh, znam da je bilo jako hladno {smeje se}... Svi kada počnu o svojim sećanjima, kažu, jao hladno je bilo: “Da, bilo je mnogo hladno ” {smeje se}. A ja imam još jednu stvar, bilo je... 17. februar -17 stepeni. Bilo je užasno hladno dok smo išli po gradu, mada nismo znali šta se događa, kada se događa, ili kako se događa. Bilo je malo kao konfuzija, puno međunarodnih medija, ja nisam znao da li treba da budem parlamentu, da imam taj istorijski momenat, da li treba da ostanem sa ljudima u gradu? I znam, gledali smo na televiziji, ja sam bio sa društvom u kafani, slikali smo ljude kako slave, u tom trenutku krenuo sam, pokušao sam da uđem u Skupštinu. U Skupštini je bilo... bilo je ne moguće da se uđe u tom momentu, u tom momentu već je bila proglašena, masa ljudi je krenula da dolazi pred Skupštinu i tu je već počelo da se dešava ono...

Ništa, slikao sam, slikao sam, išao sam gore dole, išao sam na sve strane, i jednog momenta ušao sam u kola i otišao do Gračanice, samo da vidim šta se dešava, znate... i tamo smo hodali okolo... da bismo videli šta se dešava u stvari i... *yeah* [da]. Do sutra u četiri ujutro na trgu, trg je bilo... nikad u životu ga nisam video prljavijeg, i posle su svakog dana dolazili ljudi, dolazili su ljudi sa svih strana Kosova, slavili.

Za mene je bilo malo onako... ne znam. Bilo je posao, istovremeno, ali imao sam i taj momenat kada sam stao na tren i rekao: “Wow!”, znate ... sa društvom i tako, dešava se! Taj dan je bio, malo kao, ne umem da opišem... sada kada gledam kao *any other day* [kao i svaki dan], bio je radni dan... {smeje se} radio sam, znate....

Aurela Kadriu: U Gračanici da li se sećaš, kakva je bila situacija?

Atdhe Mula: Išli smo tamo i pokušali da vidimo ono... bio je Rojters, svi svetski mediji, a sad, znate... hteo si i ti da uhvatiš neki ugao, da pogledaš... ništa, mi smo otišli i znate, ništa, bilo je mirno, normalno... *nothing* [ništa]... otišli smo da napravimo jedan krug, krug kolima, hteli smo da idemo da slikamo i da radimo nešto, ali videli smo da nema ništa interesantno i vratili smo se.

Aurelja Kadriu: OK...

Atdhe Mula: Malo bez plana.

Aurelja Kadriu: Dobro je, puno vam hvala. Ovo je sve...

Atdhe Mula: *Alright, nice* [vrlo dobro].